

GLASOVĀ Panorama

KRANJ, 19. JANUARJA 1963

STEVILKA 3

Prelisičena zvitorepka

Sedemnajstletni Franc Leben iz Selca ni prav divji lovec. Po cesti korači s čudnim bremenom, ki mu običajno visi preko levega ramena. Z lisičjih lovov ne prinaša nagačenih itic. Zvit in spretan je bolj kot premetena žival. Fant lisičam nastavlja zanke. Toda kako? Z očetom nastavlja članikalijev amplic zašite v prašičev mehur, ki ga običajno zakopljata v gnoj na polju. Predlanskim je tako prelesil 9 lisič, lani 2, letos pa je to prva žrtev.

O zimi na Gorenjskem

Zima nas ni razočarala

Res je, vsako leto smo imeli zimo, če ne pravo, pa vsaj koledarsko. Leta se je ta tradicija vsaj trenutno zelo spremenila.

VREMENOSLOVCI SE NISO ZMOTILI

Ko smo še pred meseci poslušali dolgoročne vremenske napovedi, ki so napovedovalle izredno ostro zimo, se je marsikdo smejal čes, saj vremenoslovcem ne moreš verjeti. Vedno se zgodi ravno obratno. No tudi zadnje dni preteklega leta smo bili še prepričani, da tudi tokrat z zimo ne bo nič. Toda ljudje pravijo, da nezmočljivih ni. Vsi tisti, ki so o zimi dvomili so to ugotovili prav sedaj.

Tisti, ki so se vsaj malo spoznali na vreme, so enoglasno ugotovili, da bo letos huda zima. No in tako se je pričelo. Navdušeni sportniki so pričeli z urejanjem smučarske opreme in komaj čakali na dan ko bodo lahko smučali blizu svojega doma. Drugi so spet prekinjali vreme in samo ob besedi mraz ugotovili, da v »kole-

nu spet trga«. Napoved vremensarjev je bila pravilna. Zima je prišla in celo takrat kakršne že dalj časa ne pomimo. Kljub temu, da je marsikoga zeblo ko je živo srebro zdrknilo na komaj -5 stopinj, je temperatura vztrajno padala. Termografi so beležili: -7, -10, -15 stopinj Celzija... Le kako se bo nadaljevalo? Odgovor je bil, kaj hitro jasen. Termometer je zabeležil minus 20 stopinj mraza in celo več.

PO SVETU JE VSE NAROBE

Spet smo poslušali poročila. Ekspresni vlaki na Poljskem zaradi mraza ne vozijo več. Temza je zaradi debele plasti ledu neplovna. V ZDA zmrznilo 37 ljudi. Tudi pri nas smo občutili sibirsko zimo. Igman -37 stopinj, Murska Sobota -31 stopinj. Separacije v rudnikih so zamrznile. Vprašanje preskrbe s premogom je postal poreče. Mraz je prizadel tudi cestni promet. Nekatere ceste so zaradi snežnih zamerov postale težko ali sploh neprevozne. Avto-

busi vozijo z znanimi zasmudami, prav tako tudi vlački. Zaradi neprimernih hitrosti po zasneženih in poleđincih cestah beležimo avtomobilske nešreče. Mraz je prizadel tudi gostince. Ljudje se držijo bojig doma.

KAKO PA JE Z GORENJSKO?

Popolnoma razumljivo je, da je tudi zima na Gorenjskem prinesla veselje, drugim pa skrb in težave. Smeča je dovolj povsed in mraz, ki marsikoga priklepa na zapeček je zadosten porok, da bo sneg še nekaj časa obstal. Vse je kot preračunano. Semestralne počitnice, smučarski tečaji, sankanje, drsanje – in vsi ljubitelji beleža športa bedo zadovoljni. Večina gorenjske mladine je smuča in prav tem smo namenili nekaj podatkov o snežnih razmerah in mrazu: Planica -17 stopinj, 80 cm snega. Vršič -16 stopinj, snega prav toliko. Kranjska gora -20 stopinj, 75 cm. Lesce -17 stopinj, 44 cm. Jezersko -11 stopinj, 39 cm.

(nadaljevanje na 5. str.)

SREČANJA Z LJUDMI - SREČANJA Z LJUDMI - SREČANJA Z LJUDMI

Starost stiene vsakega brez razlike v svoj obroč. Se tako nemirni značaji, ki so prepotovali devet dežel, se ji ne morejo upreti. Starost človeka spremeni in umiri.

V Kranjski gori je zelo priljubljen ameriški rojak **JAKOB CUZNAR**, ki je star že 81 let. Tri četrte svogega življenja je preživel v tujini. Potkal se je »s trebuhom za kruhom« v Ameriki, dokler na stara leta ni našel počitka med svojimi rojaki v Zgornjesavske dolini. Ker je za izgradnjo zdravstvenega doma v Kranjski gori ta trden gornik prispeval precejšnjo vsoto svojih prihrankov, sem ga hotel obiskati, pa ga nisem našel doma. »Pri zobozdravniku ga boste dobili«, so mi pojasnili sodisci. In res sem ga našel tam.

Pot okoli sveta

● Pravijo, da ste za izgradnjo te hiše segli globo v žep?

Možakar je z roko pokazal na stroj za vrtanje zob z zračno turbino v zobni ambulanti in pristavil:

– Tale stroj sem kupil. Mislim, da sem odšel za njega nekaj več kot 580 dolarjev (okoli pol milijona dinarjev).

● Kako ste kot izseljenec živel v Ameriki?

– Delal sem trdo in v znoju. Največ časa sem prebil v rudnikih, delal pa sem tudi kot mizar. V tujini človek ne dobi nicesar zastonj.

● Ste se srečali s kakšnim slavnim človekom?

– Ko sem služil vojake, sem bil skupaj z generalom Eisenhowerjem, ki je bil takrat kadet.

● Gotovo ste veliko potovali?

– Res je. Napravil sem pot okoli sveta, dvakrat sem bil na Filipinskih otokih in preplul Atlantik, ko sem se vračal domov.

POLDE ULAGA

Družinski prepir

Zakonsko zvestobo je razrahljal majhen družinski prepir — De Gaulle ima bolj kosmata ušesa, kot so mislili — Slona ni mogoče prepričati

Rekli so...

»Obveščevalnimi službami je prav tako kot z ženskami. Čim manj o njih govorimo tem bolje je.«

Linden Johnson,
ameriški
podpredsednik

»Predloga za sprejem Kitajske v Združene narode ne smemo zamjenjati z nagrado za lepo vedenje. Razzoržitev na svetu je nemogoče doseči, dokler je Kitajska pred vratim Združenih narodov.«

Džavaharlal Nehru,
predsednik Indijske vlade

»Današnja dekleta so stralna: puloverji so jim za tri številke premajhni, dekolteji pa za tri številke preveliki.«

Maurice Chavallier,
francoški filmski igralec

»Za veliko filmsko igračko je najbolj žalostno, če je na ulici več nihče ne spozna.«

Sophia Loren,
italijanska filmska igračka

»Moje izkušnje kažejo, da si moramo za zakon vedno izbrati zelo lepe žene. Samo tako mož lahko upa, da my jo bo prej ali pozneje kdo prevzel.«

Eddie Fisher,
ameriški pevec

»Najlepša knjiga, ki sem jo letos prebral, je slovar angleškega jezika.«

Frank Sinatra,
ameriški pevec

»Kako se počušam po doletitvi Nobelove nagrade? Tako kot razpletena mreža.«

John Steinbeck,
ameriški književnik

»Verjamem, da je zelo pomembno za našo državo, da razpne jadra, namsto da miruje v zalihu.«

John Kennedy,
ameriški predsednik

»Anglija bi bila bolj zdrava, če ne bi imela Oxforda in Cambridgea.«

Colin Wilson

»Zanimivo je živeti, če ste jezni.«

Jevgenij Jevlušenko,
sovjetiški pesnik

Srčna operacija

Pred kratkim so v Southamptonu napravili življensko nevarno operacijo; operirali so 12-letno Jacqueline Furnell. Potek operacije so dovolili posneti na film. Ker je mlada deklica operacijo uspešno prestala, so ji zavrteli film. Jacqueline je sprva gledala film z zanimaljem, pozneje se je prestrashila in gledala film do konca z največjo zaskrbljenostjo. Sele ob koncu filma je spoznala, kaj so zdravniki z njo storili.

Miši v obrambnem ministrstvu

V menzi zahodnonemškega obrambnega ministrstva so se zaredile miši in kuhinjski šurki. To je ministrstvo sklenilo odpraviti z veliko skupno akcijo komornih lovcev. Poslopnje ministrstva v Hardthöhe blizu Bonna je v pravnom stanju.

Papirnati ovratniki

Britanski premier Macmillan se je položil svojim prijateljem, da mora na svojih srajcih nositi trde ovratnike iz papirja. Njegova žena meni, da so takšne srajce zelo praktične, ker ovratnikov po nošnji ni treba prati, temveč jih kratko malo vrže med odpadke.

Ameriški način misljenja

Ameriški strokovnjaki razlagajo svoja stališča brez obleganja: nemogoče je, da bi zahodni vojaški tabor razpolagal z dvema ali tremi nuklearnimi udarnimi silami, ki bi bile resnično neodvisne v odločjanju in izbiri udarca. V kratkem času bo ameriška nuklearna moč dosegla 90 odst. nuklearnih zmogljivosti zahodnih zaveznikov. Ce tako gledamo stvari, pravijo Američani, bi Francozi s svojo neodvisno nuklearno silo lahko uničili le majhen del sovjetskih mest, kjer so nakopljena nuklearna oružja za povračilo. Preostala sov-

jetska oružja bi se po takšnem udarcu usmerila na zahod z nekajkrat močnejšim sunkom in v tem primeru tudi razpoložljiva ameriška nuklearna oružja ne bi mogla preprečiti uničenja Francije in zahodnega sveta. Zaradi tega je skrajno nepravilno dati Franciji povrino, da prevzame pobudo za nuklearno vojno.

Slona ni mogoče prepričati

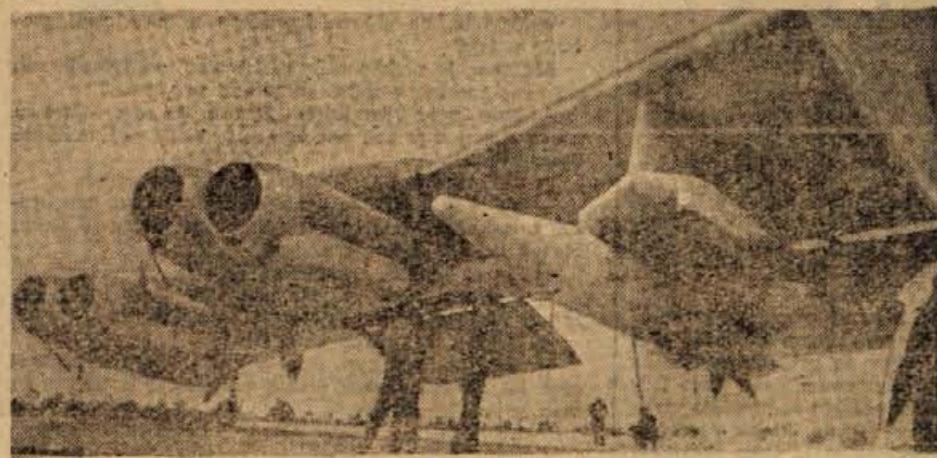
Ameriška stališča se zdijo v uradni Franciji sebična in nemogoča. Francozi pravijo, da Američani ne morejo prepovedati Franciji neodvisne nuklearne sile, če sami ne dopuščajo, da bi evropske sile odločale glede uporabe te sile. Kot smo videli v kubanski krizi, evropskih držav niso vprašali za svet. Razen tega pravijo Francozi, da bodo Američani najbrž uporabili nuklearno oružje, ko bo šlo za vitalne koristi Amerike, ne bodo pa jih uporabili, če bi šlo za vitalne koristi Francije.

Francoški očitki so ostri. Njihov prispevek v družinskem prepisu izhaja iz dejstva, da so evropski narodi močni narodi z ogromnim tehničnim zaledjem in nikoli ne bodo pristali, da bi bili povsem odvisni od zaveznikov, katerih interesi že sedaj niso povsem enaki, kot so njihovi.

Ker so mednarodni odnosi često podobni družinskim odnosom, kjer vladata prepričanja in zvestoba, so duhoviteži posrečeno razdelili položaje v zahodni družinski skupnosti. Velike družine imajo veliko število članov. Ni bilo preveč lahkog zbrati vsem ustreznega imena. Kennedy je bolj po svojem položaju kot po očetovskih izkušnjah držal mesto poglavarja v družini. Macmillan spi z ameriškim predsednikom v skupni zakonski postelji, de Gaulle je sitna tačka, povzročitelj družinskih prepričanj, Adenauer poslovnejši, ki v družino ni prišel zaradi ljubezni, temveč zaradi računov, in končno Fanfani, načrtareski otrok, ki je napisal zrelostni izpit in v družinskem krogu včasih že enakopravno sodeloval.

Eifflovega stolpa niso postavili Američani

Američanom in Franciom kljub naporom, da jezo zakrijejo, to ni uspelo. Ta jezo ni prišla zaradi dejstva, ker imajo Američani najvišjo stavbo na svetu, Francozi pa Eifflov stolp. Zaradi nacionalnega ponosa Francozi nikoli ne prikrivajo, da je njihov stolp za nekaj sto metrov nižji kot najvišji ameriški nebotičnik. Arhitektura ima na splošno v francoško-ameriških odnosih posebno vlogo. Jeza v francoskem glavnem mestu se nabira zaradi raket in atomskoga orožja. Za sedaj Američani sicer še govorijo, da bo čas pokazal, kdo ima prav, toda de Gaulle in njegovi ministri so zadržano ogorčeni. V živi razpravi o ustroju zahodnih nuklearnih sil, v katero se je na zadnji tiskovni konferenci v Parizu vključil tudi sam general, so živci marsikdaj že popustili in v Parizu niso prav nič previdni, ko grajajo in zavračajo ameriške napake.

Rakete »Skybolt«, za katere so si Britanci že prioravili bombnike, ki bi jih nosili. Zdaj je ta upadel v vodo.

Vtisi s poti po Bolgariji

Sprehod po Sofiji

Pogovor v hotelski sobi

Ko sem ga spoznal, sva bila takoj sredi primerjave. V Bolgariji zasluži vsak intelektualce z visoko izobražbo povprečno 100 lesov mesečno, in če računamo po uradnem kurzu en lev 750 din, je to 75.000 din. Naši zdravniki pa zaslužijo povprečno gotovo več kot toliko. Zanimivo je, da imajo vsi strokovnjaki z isto izobrazbo enake plače, le profesorji in učitelji zaslužijo več od kolegov z isto izobrazbo. Primerjala sva tudi, kaj lahko kdo kupi za ta denar in ugotovila, da jugoslovanski zdravnik lahko kupi s svojo mesечно plačo najmanj deset parov dobrih čevljev, bolgarski pa komaj tri do štiri pare. Tudi pri primerjavi cen hrane se jehticaagnila na mojo stran. Kar nekoliko ponosen sem postal na naš jugoslovanski standard, obenem pa mi je bilo hudo, ker sem razočaral prijaznega veterinarja.

Tretji gost v moji sobi je bil kaj redkobeden. Peklič: politični funkcionar, ki je prišel v Sofijo na posvet. Ko sem mu povedal, da sem iz Jugoslavije, mi je prijazno voščil »lahko noč«, se obrnil in »zaspal«. Jaz pa sem si mislil, kljub mnogim spremembam se še niso dokončno tresli stare miselnosti.

Preteklost Sofije

Ce se le malo sprehodiš po glavnih ulicah Sofije in se razgleduješ po arhitekturi in prebivableh, takoj brez vsake razlage spoznaš, kako bogato preteklost ima to mesto, v katerem se še danes mešajo vplivi vzhoda in zahoda. Ze imena Ulpia, Serdika, Sofija so dokaz, da so se ob topilih vreleih na vznožju čudovite planine Vitoše ustavljali Rimljani, Serdi in tudi mongolska in slovanska plemena, ki so tam osnovala eno izmed prvih slovanskih držav na Balkanu. Skeraj peštaleino vladanje Turkov je mestu vstisnilo svoj pečat. Se danes kipijo v nebo vitki minereti, čeprav v mošje ne hodi nične več. Ostanki pestre zgodovine pa razstavlja arheološki muzej v opuščeni džamiji. Muzej hrani lepe grške in rimske spomenike in arhitektonske ostanke, zlato posodje iz grobov itd.

Kaj si mora vsak tujec ogledati v Sofiji

Z vratarjem v hotelu mi je našel znamenitosti Sofije. V tolažbo pa je pristavil, da so vse kulturno-umetniško-zgodovinske znamenitosti zelo blizu v nekakšnem »kulturnem centru«, ki prehaja v moderni del mesta. Najprej sem ugotovil, da si na Ploščadi 9. septembra lahko ogledam bivši cesarski dvorec. V njem sta sedaj nameščena dva muzeja – bolgarska narodna galerija (prikujuje razvoj bolgarskega slikarsiva od srednjeveških ikon do najnovejših platen sočobnih slikarjev) in etnografski muzej (prav takrat so odprli razstavo čudovitih, z zlatom vezenih makedonskih narodnih noš). V tem centru je tudi sodobna galerija, kjer bo do februarja 1963 »Slošna umetnostna razstava 1962«; kot vse sodobne kulturne stvaritve je posvečena VIII. kongresu BKP. Ko sem si ogledoval to zbirko skoraj 500 kiparskih, slikarskih del in grafik sem z ostalimi obiskovalec ugotovil, da je bolgarska likovna umetnost naredila velik korak naprej in se tematsko in oblikovno precej sprostila.

Mimo spomenika osvoboditve izpod turškega karne in bolgarskega »sobranja« pa sem prišel do največje znamenitosti Sofije – spomenika – cerkve.

Aleksander Nevski

Stoji na rahli vzpetini sredi nekropole nekdanje Serdike. Samotni, obdani z obširnimi parki, druguje samo prastiara bazilika sv. Sofije in prav na robu parka spomenik pisatelju Ivanu Vazovu. S prispevki vsega bolgarskega ljudstva so jo zgradili v spomin padlim ruskim borecem, ki so padli v bojih za osvoboditev Bolgarije v rusko-turški vojni. Priprave za gradnjo so trajale 31 let. Z deli so pričeli leta 1904, imponantna zgradba pa je bila dograjena 1. 1913. Osnovni tloris posnema bizantsko baziliko s petimi ladjami v izmeri 73 x 53 metrov. Največja kupola je visoka 53 metrov, v njej pa visi 12 zvonov s skupno težo 22.000 kg. Notranjost je vsa v marmorju, mozaikih in freskah. Izdelali so jih znameniti russki in bolgarski slikarji. Izredna akustika pride posebno do izraza, ko zapoje mogočni zbor pesmi v staroslovenščini. V zadnji vojni je bila cerkev precej poškodovana. S pomočjo SZ so jo obnovili in počitali štiri kupole, tako je še bolj podobna russkim cerkvam in že edalec vabi s svojim bleškom radovedne obiskovance. Tako imenovan -kulturni center- zaključuje moderna betonska zgradba.

Narodna knjižnica Vasil Kolarov

Zglasil sem se pri vratarju in takoj so mi za ogled dodelili posebnega vodiča. Razkazal mi je vse oddelke in zanimivosti največje knjižnice v Bolgariji. Hrani 760.000 knjig in ima posebne oddelke s čitalnicami za medicino, politiko in tehniko. Kataloge imajo urejene po russkem sistemu – ločeno za cirilico in latinico. Hranijo ogromno rokopisov in inkunabul. Največja znamenost pa je ogromen koran v orientalskem oddelku, ki tehta 70 kg. Najbolj pa sem se začudil, ko mi je vodič povedal, da deli v knjižnici 230 uslužencev. V tem so pa Bolgari gotovo pred nam.

Najbolj nestrpno pa sem pričakoval nedelje, da si bom lahko ogledal in obiskal mavzolej.

Mavzolej Georgija Dimitrova

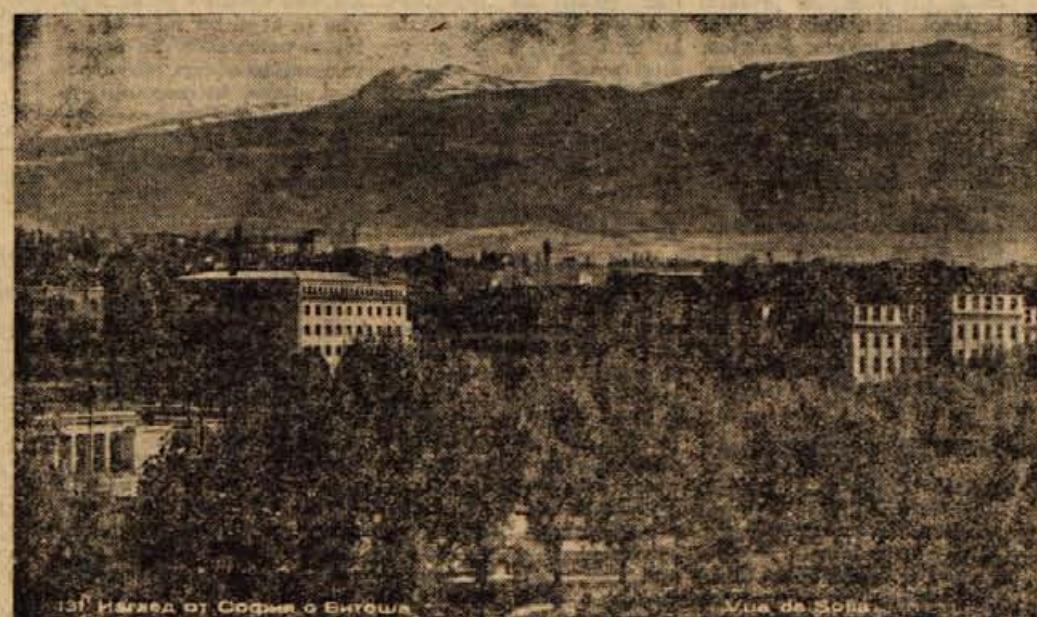
Mavzolej je odprt samo ob sredah in nedeljah popoldne. Vsakokrat, ko sem šel mimo mavzoleja in občudoval stražarje v rdečih, z belimi trakovi obšiljih uniformah in sivih

kučmah z orlovin peresom – mimočodoči so mi razložili, da te uniforme izvirajo še iz prejšnjega stoletja – sem si vedno znova zaželet, da bi stopil tudi v notranje prostore. V nedeljo je padal sneg, kljub mrazu pa se je nabrala že dolga vrsta ljudi, vključil sem se v to verigo, ki se je počasi in disciplinirano pomikala po zunanjem hodniku v notranjost. Marmor, intimna razsvetljava in počasno premikanje v grobni tišini te prevzame. Tudi tam stojita na posebnih marmornih podstavkih dva stražarja, kot da sta zrastla skupaj z mrtvimi kamnom, tako sta negilena. Georgij Dimitrov pa leži v marmornem sarkofagu s steklenimi stenami. Obločen je v temno civilno obiero, glava in roke pa so intimno razsvetljene z rožnato lučjo, da je videti kot živ. Zazdela se mi je, da bo zdaj, zdaj vstal in spregovoril. Molče so se pomikale množice po ozkem notranjem hodniku in s kratkim postankom počastile spomin velikega revolucionarja. Zunanjost mavzoleja je posebno lepa ponoči, ko se bellie steber kopijojo v intimni zeleni svetlobi. Arhitektonsko predstavlja mavzolej povezano z modernim poslovnim centrom Sofije ob Ruskom bulvaru. Zgrajen je v tradicionalnem russkem stilu z masivnimi stebri. Vse zgradbe: Bolgarska narodna banka, partijski dom, hotel Balkan in veleblagovnica CUM (Centralni univerzalni magazin) so si podobne. Ker sem si hotel nabaviti nekaj spominkov, če drugega ne, vsaj tiste tradicionalne lesene okrogle škatlice z rožnim oljem, sem zavil z množico, ki je valovila ob vhodu, v trgovino.

Centralni univerzalni magazin

Seveda si ne smete predstavljati, da je urejen po vzoru samopstrežne trgovine ali supermarketa. Vsak prodajavec ima svoj pult in vsak prodaja svoj artikel, npr. samo nogavice za moške ali samo ženske rokavice, igrače, cigarete, televizorje itd. Vsak prodajavec ima svojo blagajno in tako meraš za vsak predmet, ki ga kupis, trikrat stati v vrsti, najprej, da dobiš listek za blagajno, potem pri blagajni za plačilo in končno zopet pri prodajavcu, da dobiš blago. In ker sem hotel kupiti rožno olje, pa bonbone, sadni sok in sendvič sem kar dvanaestkrat stal v vrsti, da se mi je že kar mešalo. Potožil sem sestrični, da bi postal živčen zaradi zamuga na kupovanja, pa me je lepo potolažila – rekče: »Jaz vsako nedeljo celo dopoldne porabim samo za nakupovanje in še med tednom po nekaj ur.« Gotovo vas zanima tudi, kaj prodajajo v CUM – če bi našel v kratkem: češke čevlje, kitajske rokavice in svilo, bolgarske radioaparate in kmetijske pridelke, ruske televizorje in druge električne aparate, nisem pa videl izbiro izdelkov iz umetnih vlaken in plastičnih mas.

Janko KREK

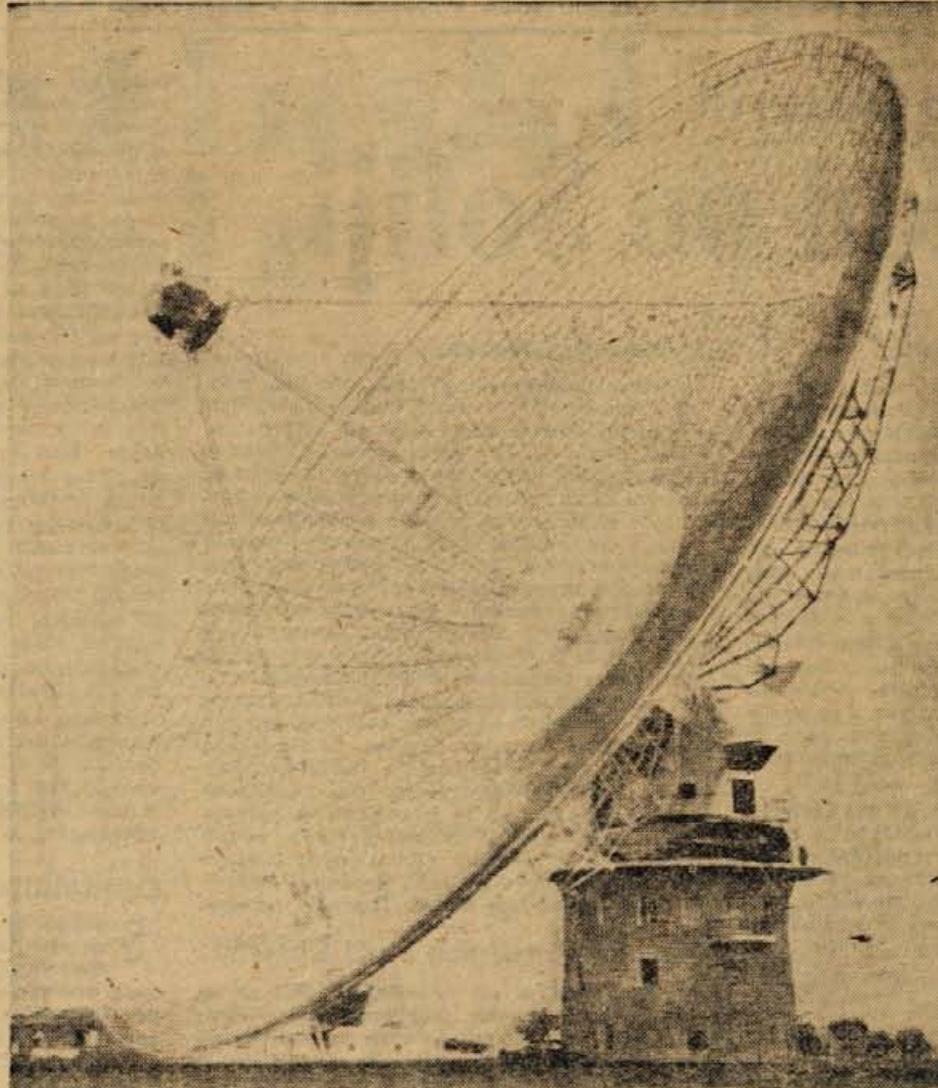
Pogled na Sofijo, bolgarsko prestolnico, z lepim vznožjem planine Vitoše v ozadju

Atomska letalonosivka

Atomska energija se vse bolj in bolj uveljavlja kot nova vrsta energije, ki ne bo služila le uničevanju, temveč predvsem človeškemu napredku. Se najbolj uspešno je uveljavila kot vir energije za pogon ladij, pri čemer so Amerikanci že najbolj delovni. Skoda, da pri tem je vse preveč misljilo na svoje vojaške potrebe. Tak nov dokaz je letalonosivka »Enterprise«, ki je ob tem času na poizkusni vožnji. To je prva letalonosivka, v katero so vgradili atomske reaktorje, in sicer vsega skupaj osem tipa »Westinghouse«, ki bodo razvili 280.000 Ks. Ladja bo največja te vrste na svetu. Pri povprečni hitrosti 20 vozlov bo lahko z enkratnim polnjenjem prevozila 400.000 morskih milij ali nekaj več kot 741.000 km. To je 50-krat več kakor dosedanje letalonosivke in bo lahko 18-krat plula okoli zemlje – in to brez vmesnega polnenja z gorivom.

Stroški gradnje so bili sprva ocenjeni na 314 milijonov dolarjev, vendar so kasneje dejanski stroški narasli na 450 milijonov dolarjev. Da bo ta ogromna številka vsaj nekoliko jasna, naj omenimo, da je le sto milijonov manj, kolikor je leta 1961 znašal ves jugoslovanski izvoz in bi tem lahko zgradili več kot 1000 sodobnih šol.

Od skupnega zneska odprade samo na stroške za atomske naprave 165 milijonov dolarjev, kar je ocenjeno 3-4 krat več kakor stroški za naprave pri navadnih letalonosivkah.

Na svetu je vedno več visokih peči, ki za topiljenje železne rude uporabljajo nove izvore energije.

NE STEGUJ PRSTOV!

Slabe ključavnice - Glasne sirene - Budna dočesa

Avtomobili so pač take vrste blago, ki mnogim vzbuja skomine, zato ni nič čudno, da si jih marsikdo preskrbi legalno ali ilegalno. No, če si ga omisli z lastnim denarjem ali posojilom ni nič hudega. Toda težje je s tistimi, ki misijo, da parkirani avtomobili brez garaž samo čakajo, kdaj bo kdo na njih preizkušal svoje vozniske sposobnosti. Taki – povečini mladi dolgorstneži – sicer zaključijo svojo voznisko karjero v »marici« in v najboljšem primeru dobijo lastnik svoj avtomobil nazaj, toda splošni glavoboli in skrbi, ki jih imajo lastniki avtomobilov s tem niso potešeni.

Domači recept

Naši svetovavci pravijo, naj avtomobilisti pritrđijo na vrata še eno ključavnico, ki naj bi zagotovila popolno varnost avtomobila. V tujini imajo v ta namen posebne varnostne naprave, ki lastnika z alarmom opozorijo na dolgorstne občudovavce njihovih vozil.

Tudi neki Kranjčan si je rali bežati pred policijo. V omisil takoj napravo. Ko jo bistvu so bili žrtve nekega je pritrdil, je avto zadovoljno pustil na parkirnem prostoru. Verjetno je bil tako brez skrbi, da je ob vrnitvi pozabil namjo in seveda nehote sprožil alarm, ki je med tem, ko je lastnik lokal prekinjevalec, priklical kar čedno gručo »fircev«.

Tehnika proti tatovom

Seveda ne mislimo tu navadnih tatičev, temveč tiste, ki so si s svojimi podvigmi pridobili že mednarodni sloves in ki kradejo še vse kaj drugega kakor pa avtomobile. Skupina takih je vendar v neko trgovino z nogavicami v Chicagu, ki je imela najmodernejše signalne naprave. Prvi so se izognili, ker so opazili zelo tanko žico aparature, ki je bila pritrjena pred vhodom. Zato so naradili luknjo v zidu v preprizjanju, da je njihovo početje nenadzirano. Preden pa so lahko karkoli odnesli, so mo-

rabiljajo astronomi za razločevanje zelo oddaljenih tel. In delujejo na principu, da vsi premični predmeti vzbujajo in odbijajo drugače frekvenco kakor pa nepremični. To so si izposodili tudi izdelovavci varnostnih naprav in je več deset tisoč takih ultrazvočnih instrumentov že v uporabi, od katerih se nekateri lahko prenašajo kar v aktovki. Ce se tak sistem namesti v hotelski sobi in pri tem zapre vsa vrata in okna, nastane ob vlotu takoj tuljenje, da mo-

ra pretresi še tako prekajenega vlotom.

Drugi aparati delujejo na povsem drugačnih sistemih. Tako na primer eden izmed njih oddaja cel sklop elektronskih pasov, pri katerih zadostuje, da se jih dotakne katerokoli telo, pa se prižge luč in televizijska kamera začne snemati. Drugie imajo zopet nameščene fotoelektronska očesa, ki so postavljena na taka mesta, da se jim ne moremo izogniti.

Vsemirski detektorji

To so naprave, ki jih uporabljajo astronomi za razločevanje zelo oddaljenih tel. In delujejo na principu, da vsi premični predmeti vzbujajo in odbijajo drugače frekvenco kakor pa nepremični. To so si izposodili tudi izdelovavci varnostnih naprav in je več deset tisoč takih ultrazvočnih instrumentov že v uporabi, od katerih se nekateri lahko prenašajo kar v aktovki. Ce se tak sistem namesti v hotelski sobi in pri tem zapre vsa vrata in okna, nastane ob vlotu takoj tuljenje, da mo-

Zanimivosti

Porast proizvodnje avtomobilov v Evropi

Strokovnjaki po dosedanjih podatkih domnevajo, da bo proizvodnja avtomobilov v Evropi še nadalje neovirano naraščala. Od sedanjih 6 milijonov naj bi se v letu 1970 povzpela na 8.7 milijonov avtomobilov, s tem pa bi se znalo popravilo razmerje med številom prebivacev in številom avtomobilov. Za primerjavo naj navedemo, da je prišel leta 1955 v Evropi na 24 prebivacev en avto, 1970 pa predvidevajo, da bo na 8 prebivacev.

Nova podmornica na atomski pogon

V poizkusnem obravnavanju je nova podmornica, ki so jo izdelali v Ingalls Shippnilding Corp. To je 23. podmornica na atomski pogon, kar so jih do sedaj izdelali.

Radio-budilka

Nemška tvrdka Telefunken je izdelala zanimiv in praktičen tranzistorski sprejemnik. Navadne budilke nas s svojim strašnim rotopom vsako jutro spravijo v nejevoljo in nam načnejo živce za ves dan. Novi tranzistor pa ima vgrajeno uro, ki nam ob začetem času sama vključi radijski sprejemnik in nam namesto z rotacijo vošči dobro jutro z glasbo. Po 30 minutah se lahko aparat sam izključi. Uporabimo ga pa lahko tudi za vključevanje v posamezne oddaje, ki jih želimo ob določeni uri poslušati, na primer: poročila, šport, koncert, predavanje in podobno. Ura je antimagnetna, radio sam pa je $137 \times 78 \times 37$ mm velik.

metrov oddaljeni. Podobno je tudi z varnostnimi napravami, ki s pomočjo infrazarkov zaznajo toploto, ki jo oddaja človeško telo. Reagirajo pa tudi na toploto, ki jo oddaja motor še zelo oddaljenega avtomobila.

Koristnost in zanesljivost takih varnostnih naprav se je že pokazala tudi v praksi. Tako si bilo v ameriški državi Nebraska v zadnjem letu nobenega vlotu, kar je povzročilo zaskrbljenost uprave jetnišnice, ker so vlotom predstavljali »jedro« in »temelj« – »gostujčih«. Zaradi pomankanja let teh pa bodo morali v zaporu zmanjšati število paznikov, kar bo pa na drugi strani povečalo število brezposelnih.

MRAZ NAJDE PIJANE OČI

Zelezničarski upokojenec obležal v snegu in zmrznil

Zima ima zahrbne oči in mrzle roke. Že stari Slovani so čakali v kučmah in kožuhovini. V mrazu ima zima najboljše orožje, ki se mu težko upirajo nezaščiteni ljudje. Pred zimo beži vse, kar je živega. Mraz prikrene ljudi na zapeček, živali pa se mu upirajo iz zavetij. Marsikdaj pa zaščitna sredstva človeka pustijo na cedilu, če podcenjuje moč mraza.

Letošnja zima s svojimi krivimi sibirske sunki je rekala. Življenje je podobno loteriji: nekateri izvlečajo iz zahtevala že prve žrtve. Do njega lepe dobitke, drugi pa teh človeških žrtev je prišlo ostanejo praznih rok. v kraju, kjer nevarnost pred mrazom le bolj poredko ogroža ljudi in med njimi išče svoje žrteve. Mraz najde svoje žrteve vedno med lahkomiselnimi in nepreskrbljenimi vaščani. Takšna žrtev je postal tudi železničarski upokojenec iz Bitnja Alojz Hafner, ki je v ponедeljek zjutraj zmrznil dvesto metrov vstran od svoje hiše, ko se je »dobре volje« in pogret z žganjem vrnil domov in obležal na vaški poti, kjer je dočakal svojo zadnjo uro.

Od zibeli do groba

Nekdo na vasi je rekel, da pijačevi ni škoda, če zmrzejo v snegu. Morada bi lahko tej trditvi opozarjal.

Zima nas ni razočarala

(Nadaljevanje s 1. strani)

Krvavec – 17 stopinj, 160 cm. Komna – 21 stopinj, 200 cm snega. Smučarjem naj omenimo, da povsod staro snežno odoje pokriva plast pršča, ki ni nikjer tanjša od 15 cm. Torej dobro smuko.

Seveda sneg in mraz nista edina znaka ostre zime na Gorenjskem. Tudi led na Blejskem in Bohinjskem jezeru nam zgrovorno pričata o sibirskem hladnem valu, ki nas je zajel. Le-ta je celo tako hud, da je pri Martuljku zamrzila Sava Dolinka.

Izgleda, da so nad zimo navdušeni le športniki. Kaj pa je s koristniki naših cest. Prenekateri šoper komaj čaka odjuge, saj so prav zaradi mraza in snega prenekatere ceste na Gorenjskem zapre in slabo prevozne.

T. POLENEC

sam in tožil, da je pijaca njegova največja tolažba. Večina starejših vaščanov pravi, da je bil poštenjak od nog do glave.

V ponedeljek je proti večeru prišel v hlev k oskrbniku državnega posestva, ki je imel pozimi vedno kakšno kapljico žganja pri roki. Žganje, ki mu ga je oskrbnik z vsemi zadružki odstopil, je kar skočilo v njegov želodec. Cez dobre pol ure je iz hleva odšel in se napotil proti domu. Spravil se je v posteljo, vendar je sredi noči skočil iz nje in odšel na vas v neko hišo, kjer so se po stari navadi zbirali vaški veseljaki in preganjali dolge zimske noči s kartami. Kjer se ljudje kartajo, tam se tudi piše in počneje, »Sladko življenje« je prišlo tudi že do naše vasi.

Smrtna ura pri vaški lipi

Januarske noči so mrzle, da včasih od mraza počajo gospodovi. V takšni uri sta lahko pod milim nebom samo volk in pijan človek. Upokojeni železničar se je v noči od ponedeljka na torek klatil po vasi in okoli poti blizu Lukčeve lipe. Tam

Noge so bile še mehke

Oskrbnik je prišel do premrznenega vaščana v eni sapi. Najprej je vprašal:

— Kje pa si se ga tako naželet?

Odgovora ni dobil. Upokojeni železničar je že cutil obarem smrti. Ležal je z iztegnjene ure zjutraj obležal na

tro obračuna s človekom, ki se je napisil žganja. Do smrti pride, ko je normalna odpornost telesa oslabljena, ker je telo dalj časa podvrženo velikemu mrazu. Takrat zaradi utrujenosti živčnih sredis, kar pospeši tudi alkohol, pride do paralize in širjenja krvnih teles in nastane lažni občutek notranje topote. Prizadetega prime spanec, preneha se boriti z mrazom in občutek notranjega zadovoljstva prevzame vso njegovo telo. Človek v takšnem primeru sanja svoje zadnje sante.

Rešilnega so klicali prepozno

Reševanje ponesrečenega vaškega upokojenca je bilo počasno. Nihče ni vedel, kaj bi z njim naredili. Prvi, ki so prišli na kraj nesreče, so hiteli po svojce, namesto da bi mu nudili prvo pomoč. Dovolj bi bilo, če bi ponesrečenega, ki je bil še pri zavesti, drgnili s snegom. Vse, kar so vaščani naredili, je bilo čakanje in odlašanje. To pa je bilo najslabše in za življenje usodno. V rešilnem avtomobilu je med prevozom v bolnico zmrznil vaščan izdihnih.

Tako se je končala zgodba vaščana, ki je bil suženj pijače. To suženjstvo v vasci Bitnje ni osamljeno. Pijača je pokopala že veliko ljudi. Mraz je bil v tem primeru samo posrednik, ki je svoje dobro opravil brez usmiljenja.

HOROSKOP

(Velja za oba spola od 19. do 26. januarja)

OVEN (21. 3. – 20. 4.) – Ceprav so težave mimo, je treba biti še previden. Denar še ne pride. Obisk te razveseli. Kljub mrazu vroča ljubezen. Nahod.

BIK (21. 4. – 20. 5.) – Načrtnost s prejetim denarjem. S precej truda uspe načrt. Hinavski objem v četrtek. Pozor: nekdo ti hodi v zeljnik! Glavobol.

DVOJČKA (21. 5. – 20. 6.) – Prijeten tened. Zupaj svojim močem. Nekdo se hvaležno izkaže. Pazit na svoje besede. Dvojni obisk in pismo. Iskrenost.

RAK (21. 6. – 22. 7.) – Se vedno skrbi zaradi preskrbe s kurjava. Draga oseba te ne razočara. Ne pusti se vplivati od oseb, ki hočejo spletke. Potrpežljivost.

LEV (23. 7. – 22. 8.) – Finančne perspektive so povezane s precej drzno pobudo. Obuja spomine na nedavna srečanja. Spremembam v službi silkos. Doma vse dobro. Po svoji kriydi s težavo prežene nahod.

DEVICA (23. 8. – 22. 9.) – Ne počivaj na uspehih minulega tedna. Nepredvideni izdatki se obrestujejo. Nekdo pričakuje topilih besed. Več pobud v službi. Zanimiv večer.

TEHTNIČKA (23. 9. – 22. 10.) – Proti pričakovanju uspe pri delu. Koketiranje te spravi v zadrugo. Ne zmeni se za obrekovanje. Sprejmi povabilo. Zvestoba.

SKROPIJON (23. 10. – 21. 11.) – Zaupaj tegobe prijateljem. Draga oseba te bolj cenii kot misli. Smotro izkoristi prosti čas. Smisel za humor. Ugodne vesti.

STRELEC (22. 11. – 21. 12.) – Teden bo precej razburkan. Neizbežno srečanje z osebo, ki se je izogibaš. Uredil domače zadave. Obeta se ti sreča v igri.

KOZOROG (22. 12. – 20. 1.) – Nekdo te obiše zaradi osebnih in ne službenih interesov. Prijetne novosti v službi. Srce bo močnejše zabilo. Izlet.

VODNAR (21. 1. – 19. 2.) – Z besedami se uveljavlja. Nekdo te presenetil z darilom. Pazit na zdravje in odnose z dragimi osebo. Privošči si počitek.

RIBI (20. 2. – 20. 3.) – Varuj se prenaglijenih odločitev. Materialno stanje se izboljša. Slabi vplivi pri sentimentalnih odnosih. Spričazni se s spremembami v službi. Bolezen v hiši. Zaman pričakuje neki odgovor.

Zganje mu je skočilo v želodec

Vaščani so imeli upokojenega železničarja za utelešenega korenjaka. Nikoli ni bil bolan in nikoli ni nobenemu potožil. Ko je bila v vasi še gostilna, je že ob zori čakal, da so gostilno odprli. Poleti je včasih pozabil na pijačo, ko je nabiral gole.

Pijača ga je spremenila tudij na zunaj. Postal je venomer bolj neroden in vaščani so mu pravili, da kolovrati kot polomljen kolovrat.

Sladko življenje na vasi

Bijte je premajhna vasiča, da bi vaški čudak lahko dobil širšo tovarisko. Ko so pomrli nekateri njegovi znanci, je popaval

Radijski spored

Poročila poslušalce vsak dan ob 5.05, 6., 7., 8., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri. Ob nedeljah pa ob 6.05, 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri.

SOBOTA — 19. januarja

8.05 Poštarek v mladinski glasbeni redakciji
8.35 Glasbena mediga
8.40 Divertimento v G-duru
8.55 Radijska šola za nižjo stopnjo
9.25 Zabavni akordi
9.45 Francoske osovodilne in revolucionarne pesmi
10.15 Orkester RTV Ljubljana z deli starih mojstrov
10.40 Seznanite se s Parkerjevimi
10.55 Vsak dan nova popevka
11.00 Pozor, nimaš prednosti!
12.05 Kmetijski nasveti — ing. Janez Hvastja: Delo kobilarnje Turnišče
12.15 Kvintet in trio bratov Petrič iz Maribora
42.30 S police za nove posnetke iz slov. glasbe
13.30 Nekaj ritmov za razvedrilo

14.05 Paganini v interpretaciji Manuhina
14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
15.15 Zabavni orkester Bob Moore in kitarist Al Caiola
15.40 Romunske ljubezenske in gvatovske zborovske pesmi
16.00 Vsak dan za vas
17.50 Lahka glasba z orkestrom Mantovani
18.00 Aktualnosti doma in v svetu
18.10 Biseri iz Wagnerjevih »Nibelungov«
18.45 Naši popotniki na tujem
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Naš variete
22.15 Oddaja za naše izseljence
23.05 Sobotni ples

NEDELJA — 20. januarja

6.00 Dobro jutro
6.30 Napotki za turiste
7.40 Pogovor s poslušavci
8.00 Mladinska radijska igra
8.40 Satire francoske otroške pesmi
9.05 Z zabavno glasbo v novi teden
10.00 Se pomnite tovariši...
10.30 Matinée simfoničnega orkestra RTV Ljubljana
11.30 Zabavni zbori Miška Hočevarja
12.05 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo - I
13.30 Za našo vas
14.00 Koncert pri vas doma

14.15 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo - II
15.15 Ob zvokih zabavne glasbe
15.30 Naši pevci v italijskih operah
16.00 Humoreska tega tedna
16.20 Ogrlica s popevkami in prijetnimi melodijami
17.05 Mandoline in godala
17.15 Radijska igra
18.30 Sportna nedelja
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Izberite svojo melodijo
21.00 Njihovi rokopisi
23.05 Glasbena mediga
23.12 Skupni program JRT

PONEDELJEK — 21. januarja

8.05 Odakova in Hatzejevi zborovski rasopodji
8.25 Glasba ob delu
8.55 Za mlade radovedneže
9.25 Violončelist Ciril Skerjanc
9.45 Sovjetske borbenе pesmi
10.15 Zaključni prizor opere »Kavalir z rozo«
10.35 Naš podlistek
10.55 Vsak dan nova popevka
11.00 Pozor, nimaš prednosti!
12.05 Radijska kmečka univerza
12.15 Orglice Igra Andrej Blumauer
12.30 Panorama veselih ritmov
13.30 Uvertura in arie iz Mozartovih oper

14.05 Simfonija
14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
15.15 Pojo zabavni zbori
15.40 Literarni sprehod
16.00 Vsak dan za vas
17.05 Obdobje slovenskega samopeva
17.45 Portret v ministruri
18.00 Aktualnosti doma in v svetu
18.10 Z lokom po strumah
18.30 Poje Komorni zbor iz Maribora
18.45 Glasbena univerza
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Skupni program JRT
20.45 Novo v znanci
22.15 S popevkami po svetu
22.50 Literarni nokturno
23.05 Zaplesite z nami

TOREK — 22. januarja

8.05 Baritoniske arije iz Verdijevih oper
8.35 Popevke za vas

8.55 Za šolarje
9.25 Majhni ansamblji v plesnem ritmu
11.00 Pozor,

9.45 Zabavala vas bo

Kmečka godba
10.15 Koncertira violinist Szymon Goldberg
10.40 Napreduje v angleščini
10.55 Vsak dan nova popevka
11.00 Pozor, nimaš prednosti!
12.05 Radijska kmečka univerza
12.15 Srbska kola
12.30 Melodije na tekočem traku
13.30 Minute za Chopina
14.05 Slavni međstri — slavne arije
14.35 Po naši lepi deželi
15.15 Ansambla Aca Müller-ja in Jožeta Kampiča

SREDA — 23. januarja

8.05 Jutranji koncert
8.35 Pisani svet pravljic
17.50 Lahka glasba z orkestrom Mantovani
18.00 Aktualnosti doma in v svetu
18.10 Biseri iz Wagnerjevih »Nibelungov«
18.45 Naši popotniki na tujem
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Naš variete
22.15 Oddaja za naše izseljence
23.05 Sobotni ples

8.05 Glasba na šestih strunah
8.35 Pisani svet pravljic
9.25 Zabavni kaleidoskop
10.15 Med clani skladateljske skupine
10.41 Kladevca
10.45 Clovek in žravje
10.55 Vsak dan nova popevka
11.00 Pozor, nimaš prednosti!
12.05 Kmetijski nasveti — Vet. France Skušek: Zreja telet
12.15 Poje Gorjanski vokalni kvintet
12.30 Joan Hammond in Charles Craig v znanimanjih operah
13.30 Veselo v popularne
14.05 Za šolarje
14.35 Ljubljanski akvareli

CETRTEK — 24. januarja

8.05 Skladbe Stephenja Fosterja
8.20 Zvoki z južnega morja
8.35 Dva sodobna hrvatska skladatelja
8.55 Za šolarje
9.25 Odložki iz slovenskih oper
10.15 Glasbena mediga
10.20 Ogurica s popevkami in prijetnimi melodijami
17.05 Mandoline in godala
17.15 Radijska igra
18.30 Sportna nedelja
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Izberite svojo melodijo
21.00 Njihovi rokopisi
22.15 Skupni program JRT
23.05 Glasbena mediga

NEDELJA — 20. I.

8.05 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
13.10 Za ljubitelje operne umetnosti
14.00 Popoldne ob zabavni glasbi
14.30 Simfonični plesi in rapsodije
15.15 Primer za Paula Tenpla
18.00 Aktualnosti doma in v svetu
18.10 Pet minut za novo pesmico
18.45 Kulturna kronika
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Četrkovci večer
20.45 Pet najst minut z orkestrom Paul Western
21.00 Literarni večer
21.40 Serenada za godala
22.15 Po svetu jazza
22.45 Intermezzo z orkestrom Helmuth Zacharias

PONEDELJEK — 21. I.

12.05 Radijska kmečka univerza
12.15 Ansambel Srečka Dražija
12.30 V ritmu današnjih dni
13.30 Simfonični plesi
14.05 Pri skladatelju Mihaelu Rožancu
14.25 Za vaš oddih

PETEK — 25. januarja

8.05 V narodnem tonu
8.40 Štejan plošč
8.55 Piščanski tehnik
9.25 Spomin na recital violinista Edvarda Grača
9.50 Štiri ljudske pesmi iz Nove Škotske
10.15 »Noč na Kleku« iz opere Mefistofelis
10.35 Naš podlistek

12.05 Kmetijski nasveti — Jože Kregar: Rastlinske posode
12.15 Slovenske narodne pesmi Edvarda Grača
12.30 Naši pihači Al Caiola
12.45 Ansambel in Al Caiola
13.30 Plošča za ploščo
14.05 Za šolarje
14.35 Pesmi in plesi jugoslovenskih narodov

15.30 V torek nasvidenje

16.00 Vsak dan za vas
17.05 Koncert po željah poslušavcev
18.00 Aktualnosti doma in v svetu
18.10 Iz zlatih dñi zborovske glasbe
18.30 Aktualnosti doma in v svetu
18.45 S knjižnega trga
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Intermezzo z godali The Shadows
21.15 Plese metamorfoze
21.30 Narodne pesmi
21.45 Zabavno vas orkester Ray Connif in ansamblin The Shadows
22.15 Skupni program JRT
23.05 Nočni akordi
23.20 Skupni program JRT

SREDA — 23. januarja

CETRTEK — 24. I.

SREDA — 23. januarja

TOREK — 22. januarja

PETEK — 25. januarja

SOBOTA — 19. januarja

DRUGI program

SOBOTA — 19. januar

PROPAD HOLLYWOODA

Deset let ameriškega filma

Na naši filmski strani bomo v krajih prešlekih skušali voditi pregled svetovne filmske ustvarjalnosti v zadnjem desetletju in njenega sedanja stanja. Na prvo mesto smo postavili ameriško kinematografijo, ki je na začetku tega razdobja zavzemala prvo mesto na svetu, a je danes združila vsaj že na četrto mesto — za Italijo, Francijo in Japonsko, če ne celo niže.

Ameriški film je stopil v petdeseta leta z vrsto pomembnih del, ki so dokaj pogumno in pošteno obravnavala problematiko sodobne Amerike — kolikor jim je to pač dopuščal «Kodeks hravnosti». Tako so načeli: Robson »Dom junaka« črnski problem, Kazanov »Gentlemanski sporazum« ameriški antisemitizem, Davesova »Zlomljena puščica« pa krvivo prikazovanje Indijancev. Med vojnimi filmi kaže omeniti Milestonov »Sprehod po soncu« in Wylerjeva »Najlepša leta našega življenja«.

Težave in spremembe

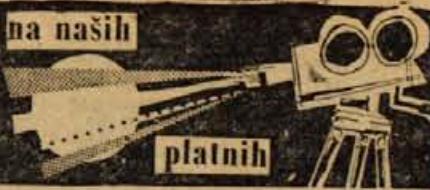
Toda vsa ta in mnoga druga prizadevanja je prekinila vrsta gospodarskih in političnih činiteljev, ki so nastopili na prehodu v petdeseta leta. Prvi veliki udarec je ameriškemu filmu zadal senator McCarty. Njegovo že kar histerično peganjanje protiameriške javnosti je tudi filmski ustvarjalnosti uplenilo desetine najbolj talentiranih režiserjev, igračev in scenaristov. Kvaliteta je nujno padla. Pa ne samo to: pod vplivom te gonje se je Hollywood odal v črni plasč konformizma in obravnavanje socialne ali humanistične tematike je postal v filmski Meki sumljivo in celo nevarno.

V tem času je ameriški Elizabet Taylor tudi z vlogo Kleopatre ni mogla dvigniti film že v polni meri občutil ugleda ameriškega filma. Ladja se počasi potaplja

posledice svoje mlade, toda hitro rastoče teknic — televizije: leta 1946 je šlo vsak teden v kino 90 milijonov Američanov, leta 1956 pa le še 46 milijonov in leta 1961 samo 42 milijonov. Hollywood je popadel paničen strah in — rodil se je odrešnik, vsaj misili so tako: CINERAMA. Prvega tako imenovanih globinčkih filmov po tem sistemu so predvajali konec septembra 1952. Toda sistem je bil prekomploran in predrag, da bi mogel prodreti v vse kinematografe, zato ga je že čez eno leto nadomestil drug sistem — cinemascop, ki mu je sledila nato še celo sredstva sistemov za široko platno.

Nadalje je Hollywood v preteklem desetletju vedno bolj opuščal snemanje drugorazrednih filmov in se posvetil manjšemu številu razkošnih prvorazrednih filmov v barvah in cinemascopu s pretežno lažjo tematiko: melodramsko, glasbeno, komedisko, »zgodovinsko« itd.

Razen teh najbolj znanih elementov hollywoodske politike v bližnji preteklosti pa je nastalo tam še nekaj sprememb: povečalo se je število snemanj v tujini (zadostno olajšav), zvezdniki sistem je doživel polom, največji zvezdniki so pomrli ali pa jim je zbledela slava, razmahnilo se je svovrsta sistemov za široko platno.

»RIO BRAVO« amer. režiserja Howarda Kawksa spada med tako imenovane klasične westerne, in to med najboljše. V zgodbi o šerifu, ki s peščico ljudi brani ječo z morivcem pred tolpo mogočnega posestnika, ki hoče rešiti zaprtega brata, igrajo John Wayne, Dean Martin, Walter Brennan in Angie Dickinson. — Kot western je film uspel.

»POBALINA« sta francoska fantiča, ki na počitnicah pri babici s svojimi vragoljami zabavata sebe kot druge. Film v režiji Roberta Vernaya in z igralcem Sophie Desmarets in Phillipom Clayem pa je STANDARDNA FRANCOSKA KOMEDIJA.

filmskih družb so za vedno odšli mogočni diktatorji in z njimi strogo enotna organizacija posamezne družbe.

Prihodnost je v New Yorku

Tam namreč dela skupina talentiranih dinamičnih in povsem nekonformističnih mladih ustvarjencev, ki obetajo dati novo vsebinsko pojmu ameriški film. Najomenim samo dve imeni in dve deli, ki sta tudi pri kritiki dosegli uspeh: Johana Cassavetesa in njegove »Senate« (ki jih bomo še letos videli tudi pri nas) in pa Lio-nela Rogosina in njegov film »Vrni se Afrika«. Morda bo ta skupina mladih režiserjev, ki jim distributerji in lastniki kinematografov sicer še vedno delajo težave, uspela ustvariti nove perspektive ameriškemu filmu.

Pogoji za to so namreč tudi pri ameriški publiki že dani. O želji občinstva po filmih, ki bodo bližji življenju, ki ne bodo zapirali oči pred socialnimi in drugimi problemi in ki bodo obenem tudi po oblikovni plati novi, riča npr. nastajanje vrste filmskih gledališč. Ta imajo značaj resnih umetniških ustanov in so najbolj razširjena v New Yorku. V njih kažejo veliko zanimanje po eni strani za klasična dela, po drugi strani pa za vse novo v svetovni filmski ustvarjalnosti. Spet je bil New York tisti, ki je predstavil Ameriki velike italijanske neorealistične, Svede Ingmarja Bergmana, Indijske Satyajita Raya in Argentine Leopolda Torre-Nissona, britanske filmske »jezne mladične« pa novi ruski in poljski film.

Zelje in pogoji za preporod ameriškega filma torej so — toda ne v Hollywoodu. Ta se še vedno zadovoljuje s preskušanjem starih receptov in zato nadaljuje pot, ki jo je hodil v preteklem desetletju — pot propada. Zelo v pogoji za preporod ameriškega filma torej so — toda ne v Hollywoodu. Ta se še vedno zadovoljuje s preskušanjem starih receptov in zato nadaljuje pot, ki jo je hodil v preteklem desetletju — pot propada.

DUSAN OGRIZEK

Nekoliko se je že obotavljajal, potem pa je le zapustil kino. In je s tem zamudil največjo senzacijo dneva – večjo, kot je pa bila ona na dirkališču, kjer je med triletnimi konji zmagal »Vihar« in potegnil 85:1.

Uslužbenec kina je dejal: »Menda imate prav, gospod! Zdi se, da mu je res slabo... No, kaj pa je to, sir...!«

Oni drugi je hitro povlekel svojo roko nazaj s prestrašenim vzvikom in je strme zrl na lepljiv, rdeč maledž na svojih prstih.

»Kri...!«

Uslužbenec kina je zatajil krik. Videl je kako se izpod sedeža mriveca sveti nekaj rumenega.

»Saj... čuje...« je vzviknil, »knjiga... ABC – vozni red!«

25

Mr. Cust je zapustil Royal kino in se ozrl proti nebnu. Lep večer... zares lep večer! Ves svet je bil tako mirljubno razpoložen! Toda doslinski se je le zdelo, da je tak, si je misil. Smešljaj se je sam pri sebi in je usmeril svoje korake proti »Labedu«, kjer si je vzel sobo. Povzpel se je do svoje sobe, majhnega, zatolega prostora v drugem nadstropju, z oknom na tlačovano dvorišče in garažo. Ko je vstopil, je semešljaj hipoma zamrl. Na njegovem rokavu, blizu manšete, je bil maledž. Potipal je po njem s pristom – vlažen in rdeč – kri...

Segel je v žep in iz njega izvlekel – dolg ozek nož. Tudi klinja je bila rdeča in se je lepila...

Dolgo je Mr. Cust sedel nepremično. Njegov pogled je hitro preletel sobo – pogled zasledovane živali – v mrzlici se je z jezikom obiluzil izsušene ustnice...

»Nič ne morem,« je dejal Mr. Cust. Prav tako je zvenelo kot da bi rad nekoga prepričal – kot da se šolarček skuša zagovarjati pred učiteljem.

Spet se je polipal po rokavu. Potem pa se je njegov pogled ujet na umivalniku. Višil je vanj vede iz staromodnega vrča, siekel suknjič izprat rokav in ga trdo čel. Voda je bila rdeča...

Potako je. Obsial je nepremično, kot okamenel, njegov pogled je bil top, mrzel. Vstopila je zajetna soberica z vrčem v roki. »Oprostite naj,« je dejala, »tople vode sem prinesla.«

»Hvala! Umil sem se v mrzli,« je stisnil iz sebe.

Cemu je to rekel? Tako se je njen pogled upri v umivalnik. Nervozno je nadaljeval: »V... v prsi sem se urezal... v roko...«

Moč. Dolg moč... predolg – potem pa je dejalo dekle: »Da, gospod,« in je šla.

Mr. Cust je stal kot okamenel. Tako daleč tedaj... končno... Prisluhnil je. Glasovi, so bili to glasovi?... Glasni vzviki? Po stopničah? Toda nič drugega ni slišal, le utripe svojega srca...

Naenkrat pa se je njegova okamenelost sprevrgla v mrzljeno naglico. Oblekel je plašč, se splazil po prstih do vrat in prisluhnil. Nič. Odprti je... nič, le glasovi iz gostiščnih prostorov. Neslišno je hušnil po stopnjicah navzdol...

Nihče ga ni srečal. Imel je srečo. Na zadnjih stopnicah je postal. In zdaj? Kam? Naglo se je odločil. Hitel je skozi vežo na dvorišče. Dva šofera sta se ukvarjala z vozili in govorila o dirki. Mr. Cust je hitel čez-dvorišče na cesto.

Desno okrog ogl... potem levo... spet desno... Ali bi smel do kušidvora? Da, da, mnogo ljudi bo tam... posebni vlaki zaradi dirk... če mu bo sreča mila, se mu lahko posreči, da...:

Ce mu bo sreča mila...

26

Inšpektor Crome je poslušal izjavo razburjanega mr. Leadbetterja. »Zagojavjam vam, inšpektor, sreč mi zastaja, če pomislim nazaj! Saj je moral sedeti ves čas poleg mene!«

Ne da bi se kaj dosti zmernil za Leadbetterjevo srce, je inšpektor Crome vprašal: »Povejte mi jasno in določeno: ta mož je zapustil kino sredi med glavnim spredom...?«

»V božjih rokah!« – s Katarino Royal je memorial avtomatično mr. Leadbetter.

.... šel mimo vas in se spotaknil – -

»Le delal se je tako, kot da se je spotaknil, kot sedaj vidim. Potem pa se je sklonil čez naslonjalo sedeža v prednjo vrsto, da bi pobral svoj klobuk. Pri tem pa je moral zabosti revezla!«

»Ali niste ničesar slišali? Nobenega krika? Nobenega stoka?«

Mr. Leadbetter ni ničesar drugega slišal kot presunljivi, hripavi glas Katarine na platinu, vendar je njegova živa fantazija zdaj le iznasa neko stokanje.

Inšpektor Crome je temu stokanju pripisoval prav toliko važnosti, kolikor jo je zasluzile in je pozval gospoda Leadbetterja, naj nadaljuje s pripovedovanjem.

»Nato je šel ven. – -

»Ali ga lahko opisete?«

»Zelo visoke postave. Najmanj meter petinosemdeset. Velikan!«

»Svellos ali temnolas?«

»Ja – lega pa – ne vem natančno. Zdi se mi,

da je bil plešast. Tak, veste – črnogled človek!«

»Ali ni morda šepal?«

»Da – da, zdaj ko me spominjate na to, se mi zdi, da je šepal. Zelo temnega obraza, morda kak mešanec.«

»Ali je sedel že poleg vas, ko se je siemnilo?«

»Ne, prišel je šele po začetku velikega filma.«

Inšpektor Crome je pokimal, dal gospodu Leadbetterju podpisati protokol in ga odslovil. »Priča, kot bi si slabše ne mogel želite,« je priznal pesimistično. Ce mu nekoliko pomagate, izpove vse, kar želite. Cisto jasno je, da nima niti pojma, kakšen je bil možak! Uslužbenec kina, ki edkujuje prostore, naj še enkrat pride!«

Uslužbenec – poznalo se mu je, da je bil svoje čase podčasniki – je stal stirumno, pogled upri v polkovnika Andersona.

»Torej, Jameson, povejte, kako je bilo!«

Jameson je salutiral. »Torej, sir, proti koncu predstave mi je rekel neki gospod, da je nekomu prišlo slablo. Nekemu gospodu na prostoru za dva šilinga. Na sedežu je zlezel skupaj, drugi gospodje so v gruči stali okrog njega. Eden izmed njih je iztegnil roko, prijal za suknjič in mi jo pokazal. Kri, gospod! Možak je bil mrtev – zaboden! Pod sedežem sem opazil vozni red ABC Hotel sem se ravnatil po predpisih in se ga nisem dotaknil, temveč sem takoj javil policiji, kaj se je zgodilo.«

»Cisto prav, Jameson, obnašali ste se popolnoma pravilno!«

»Hvala lepa, sir!«

»Ali ste opazili, da je kakih pet minut pred koncem odšel iz kina človek, in sicer s prostorom po dva šilinga?«

»Več, sir, več jih je odšel!«

»Ali mi jih lahko opisete?«

»Zal, ne, sir. Eden izmed njih je bil mr. George Parnell, potem mlad gospod s svojo ne-

vesto, Sam Baker se piše. Drugega pa nisem poznal nobenega, sir.«

»Skoda! Dobro je, Jameson!«

»Da, sir!« Uslužbenec je salutiral in stopil stran.

»Zdravniški izvid imamo,« je dejal polkovnik Anderson. »Zaslišimo zdaj moža, ki ga je nasleil!«

»V tem je vstopil stražnik in pozdravil, potem je javil: Gospod Poirot z nekim gospodarom, sir!«

Inšpektor Crome je namršil čelo: »Na, če že mora biti, pa naj vstopita!«

27

UMOR V DONCASTRU

Vstopil sem tesno za Poirotom in sem čul zadnje Cromejeve besede. On in policijski polvelnik sta bila zaskrbljena in potra. Polkovnik Anderson naru je pozdravil z nagibom glave: »Veseli me, da sta prišla, Poirot,« je dejal vladivo. Ugant je najbrž, da sva slišala zadnjo Cromejevo opazko.

»Spel smo jih dobili po glavi, ali veste?«

»Se en umor ABC?«

»Da! Pa še zelo predvremen k temu! Sklene se naprej in zabode gledavca v hrbet!«

»Zabodel ga je?«

»Da! njegovi načini moritve se menjajo – pebiti, potem zadaviti, no, in zdaj zabesti! Mnoogostranski falot, kaj? Tu je zdravniški izvid, če ga hočete pogledati.« Potisnil je Poirotu zdravniški izvid. »ABC vozni red ob nogah umorjenca,« je dopolnil.

»Ali se je dalo ugotoviti, kdo je umorjeni?« je vprašal Poirot.

»Da. Tokrat se je Abeceju pripetila majhna pomoč – ēe je to kaka tolažba za nas. Umorjenec je neki Earlsfield – George Earlsfield, brivec...«

»Cudno,« je pripomnil Poirot.

»Morda je preskočil eno črko,« je dejal polkovnik.

»Moj prijatelj je v dvomu zmajal z glavo.«

»Ali naj zaslišimo naslednjo pričo?« je vprašal Crome. Možak bi šel rad domov.«

»Da, da – le naprej!«

Pripeljali so moža srednjih let, podobnega zabitemu kralju. Zelo razburjen je bil evalec od vznemirjenja.

»To je bilo najstrašnejše, kar se mi je moglo pripetiti,« je kvakal. »Slabo srce imam, sir, zelo slab sreč! To bi lahko bila moja smrt!«

»Kako se pišete, prosim?« je vprašal inšpektor.

»Downes, Roger Emanuel Downes.«

»Poklic?«

»Učitelj na Highfieldski deski šoli.«

»Pripovedujte nam o prigodi mr. Downes!«

»To bo prav kmalu opravljeno, gospodje,« je začel s povestjo Downesa. »Ob zaključku predstave sem vstal. Prostori poleg mene je bil prazn, na naslednjem pa je sedel mož, ki je po vsej prilики zaspal. Rad bi šel mimo njega ven, pa nisem mogel, ker je molel nogi daleč naprej. Poprosil sem ga, na me pusti naprej, in ko se ni za mojo prošnjo nič zmenil, sem jo ponovil – nekoliko glasnej. Se vedno se ni ganil.«

Prijet sem ga za ramo, da bi ga zbudil. Zdrvil je še globlje v sedež in opazil sem, da je... Zakučil sem: »Gospodu tu je slablo, poklicite uslužbenca, ki nakazuje prostore!« Uslužbenec je takoj nato prišel. Ko sem odtegnil roko z ramo tistega človeka, sem opazil, da je bila kravava. Prepričal sem se, da je moral moža nekdo zabesti. Tako nato je uslužbenec odkril vozni red... Prepričani sice lahko gospodje, da me je to strašno pretreslo! Kaj vse bi se mi lahko pripetilo! In pri tem bolujem že leta za srčno slabostjo. «

Polkovnik Anderson je pomenljivo pogledal mr. Downesa. »Priznati morate, gospod Downes, da ste imeli srečo!«

»Kajne! Saj sem jo res imel! Nitli nobenih težav z dihanjem – «

»Ne razumete me, gospod Dowens! Sedeli ste dva sedeža stran, kajne?«

V začetku sem sedel čisto ob umorjenca – potem pa sem se presedel za sedež naprej, da sem imel pred seboj prazen sedež in mi ni nihče zastiral pogleda na platino.«

Rešitelj milijonov ljudi

**Penicilin —
prvi antibiotik**

Prvi antibiotik — penicilin — so izumili povsem slučajno. Iznašel ga je škotski bakteriolog dr. Aleksander Fleming.

**mlada
rast**

sander Fleming, ki je delal v laboratorijsu bolnice sv. Marije v Londonu.

Leto 1928 je bilo v Veliki Britaniji hladno in vlažno. Že samo ta okoliščina je začela za zadovoljive pogoste za razvoj zmanj plesni, ki se hitro razširijo po sru in kruhu. In Fleming je prav tega leta mnogo delal v svojem laboratoriju. Proučeval je najmanj živa bitja — klice, ki izvajajo razne načine bolezni. Njegov laboratorij je bil majhna soba, katere okna so gledala na hišne strehe in na železniško postajo, ki je bila oddaljena le nekaj metrov.

Neko jutro, ko je Fleming prišel v svoj laboratorij, je spoznal, da je podloga, na kateri se klice hrane razmnožujejo, prekrita z neko umazanjem. Jezen sam nase, ker se mu je to dogodilo, je Fleming vrzel stran umazano posodo v vzel novo, da bi ponovil neuspehl ogled. Toda pa nekaj dneh se mu je zgodilo isto. In kaj je rekel Fleming?

„Kakor hitro odprem plošče s kulturnimi, takoj naletim na težave. Ves prah in umazanja iz zraka pada na kulture... In to, kar še nikoli nisem videl, je bila spremembva v stafilokokih okrog inficiranega mesta. — Vsekakor nekaj zelo nena-vadnega...“

Potrpežljiv človek

Tedaj je Fleming opazil, že nekaj: okoli zamazanega mesta se klice niso razmnoževali, a nekoliko dalje so bile skupinice kužnih klicev.

Fleming je bil zelo potrežljiv človek. Pazljivo je pregledal plesiva mesta in začel raziskovati, kaj je v njih. Delal je dneve in noči. Opravil je nešteto poizkusov. Končno je dosegel, da je v njih glivica, ki se v znamnosti imenuje penicilinom. Po tej glivici je Fleming imenoval novo materialo — penicilin, ker je ločila neko substanco, ki je ubija in preprečevala razmnoževanje raznih klicev.

Doktor Aleksander Fleming in njegovi sodelaveci so rabili še veliko časa, preden so proizvedli zdravilo, ki je

danes znano pod imenom penicilin in s pomočjo katerega se danes zdravi veliko število bolezni, ki jih izzovejo načelne klice.

Priznanje — Nobelova nagrada

V začetku je bila proizvodnja penicilina zelo draga. V drugi svetovni vojni pa so začeli proizvajati večje količine. S tem so bili rešeni gojive smrti tisoči ranjencev, milijoni ljudi, ki so bili bolni na pljučih ali pa so imeli razne načelne bolezni, se ostali živi — prav zaradi penicilina. Ta izum je prinesel tudi priznanje doktorju Aleksandru Flemingu: leta 1949 je dobil Nobelovo nagrado za medicino, v Veliki Britaniji pa tudi naslov. Umrl je leta 1955.

Z uvedbo penicilina v medicino je nastala nova doba v zdravljenju. Iz tega so nastala nova zdravila, kot so streptomycin, aeromicin in drugi — s skupnim imenom antibiotiki. Ta zdravila proizvajamo tudi v naši državi.

Smučarska trojka z Gorj, ki je zmagała na tekmovanju v Lancovem

Dragi mladi prijatelji

Zazvonilo je! Konec, konec prvega polletja; za štirinajst dni se bodo zaprla šolska vrata, klopi bodo ostale tipe in mrzle, bela pobočja pa bodo oživelj. Vsi, prav vsi bodo odhiteli na svetele strmine. Peter že komaj čaka, da bo preizkusil svoje nove smuči. Metka pa misli, kako čudovito se bo spustiti s sanmi, prav z vrha sosednjega griča. Morda bodo nekateri od vas odšli tudi v smučarske tečaje, da se bodo tako v nekaj dneh naučili novih smučarskih veščin in tako postali pravi mojstri na snegu. Prav gotovo bo dovolj zabave za vse, saj nudi sneg veselja vsem, tudi vam, ki se navaja drsate na vaškem ribniku ali posebno uživate ob kebanju.

Drugače pa bo s tistimi, ki so se danes — ob prejemu spricvali nekako žalostno zresili. Prav nič ni prijetno spricvalo, v katerem so enice. Vendar nikar ne obupajtel. Prav semestralne počitnice so čas, ko labko nadomestite zamenjeno snov in vam bo kljub temu ostalo dovolj časa, da se vključite veselimi živžnavi.

Zelimo vam veliko smeja in veselja, saj je zima prav letos pošteno nagradila prav vse, ki so bili pridni in poslušni, z debelo snežno odejo. Tako se boste v začetku drugega polletja vrnili v šolske klopi veseli, zdravi in polni volje do dela!

Bi radi slušali pravljico?
Potem stopite v nedeljo dopoldne v Prešernovo gledališče, kjer vas čakata Kekec in Spelca, da vas popeljeta v pravljični svet.

Da, prav vsako nedeljo so pripravili za vas — najmlajši v Prešernovem gledališču — Uro pravljice. Deli se v živi program in filmske enodejanke; Kekec in Spelca vas bosta popeljala v čudoviti svet Sneguljčice in Rdeče kapice.

Tudi tisti, ki radi gledate balet, ne boste razočarani. In če ste posebno bistri za reševanje ugank, boste lahko pokazali svojo spretnost.

Ste pogumno? Potem se boste morda ojunali, stolpili na oder in povedali pesme. Vsi dobrí recitatorji pa so nagrajeni.

V programu sodelujejo tudi otroci od pettega do štirinajstega leta. Podmladek ima 60 članov, vodi pa jih

tovariš Kovačič. Na vajah spoznavajo začetne kulturne momente, učijo se deklamirati, najboljši izmed njih pa nastopijo celo v mladinskem gledališču in se pozneje vključijo v dramsko sekcijsko odraslit.

Pred novim letom so z Uro pravljice obiskali Cerkev, Zalog, Besnico, Jezerško, Zabnica, Gorice, Duplje, Trboje, Voklo in Velenje. Tudi z mladinsko igro

— Plesoči osliček — so naredili nekaj gostovanj. Igrajo so si ogledali tudi otroci iz Podbrezij, Naklega, Cerkelj, Višnjega in Matičev.

Pionirji podmladka imajo tudi svoj odbor — vodijo zapisnik o studiju in sami odločajo o nastopih. V naslednjih predstavah vas bodo uvedli tudi v prometne predpise — seznanili vas bodo s prometnimi znaki in semaforji.

Dražgoše - nov zimski center

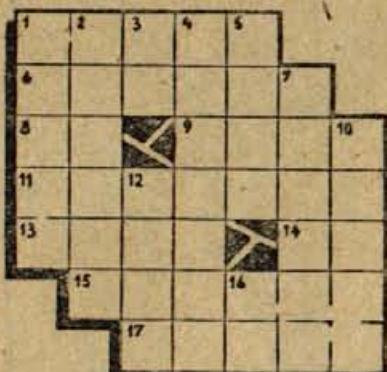
Jutri zjutraj, 20. t. m. ob 9.00 vodil profesor fizkulture, ki pol osmih, bo iz Kranja posebni avtobus odpeljal 50 otrok na zimsko letovanje v Dražgoše.

Tam so prav letos v Soli uredili novo bazo za pionirska letovanja. Otroci bodo preživel teden dni v lepo urejenih prostorih, pod skrbnim nadzorstvom vzgojiteljev, smučarsko šolo pa bo

pionirje bodo obiskali člani RTV Ljubljana in tako s kratko reportažo seznanili tudi ostale pionirje, kako so otroci iz Kranja preživel teden na smučeh.

Križanka št. 3

Križanka je magična, zato velja prva slevinka za opis vodoravno, druga pa za navpično.

1., 1. pisatelj, začetnik česa, 6., 2. alkoholna piča, 8., 13. avtomobilskih oznak Turčije, 9., 12. bodeč plevel, 11., 4. zelo redko iglasto drevo podobno smreki, 13., 5. največji narod v Evropi, 14., 16. kemijski simbol za talij, 15., 17. spremenjen poveljnik, 17., 10. žrtev fašizma med NOB.

REŠITEV KRIŽANKE št. 1

Vodoravno: 1. kantina, 7. Avari, 8. Nada, 9. de, 10. traktat, 12. li, 13. Toni, 14. danes, 15. ametist.

REŠITEV KRIŽANKE št. 2

Vodoravno: 1. Tovariš, 8. ilovica, 9. če, 10. Ibar, 11. aga, 12. klin, 14. Ob, 16. Radovna, 18. aranžer.

Strah ima velike oči

— Tvoj strah pred bacili m' gre počasi že na živce!

Iznajdljivost

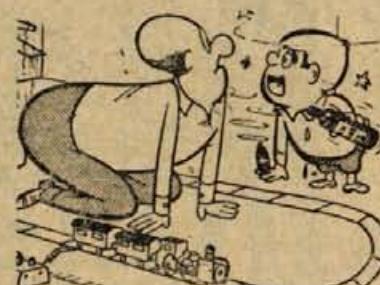
— Prinesite mi jed, ki jo redno uporabljate!

Mali mož

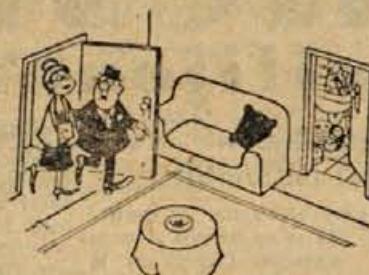
— Ali imajo kralji tudi samo enkrat na leto rojstni dan, oče?

Vzgojni predlog

— Zaposli se kolikor te je volja očka — sam se bom medtem zaposil malo s tvojimi novoletnimi darili!

Samec in ženske

— Včasih se kot samec blazno zaledam v kakšno žensko bitje, go spodična Elvira!

POŽAR

Zgodilo se je v nekem malem hotelu. Neka učiteljica, ki je prešpala več večerov zaporedoma v hotelski sobi, je bila zelo zaskrbljena zaradi požara.

Prvi večer, preden je legla v posteljo, je pregledala, če so v redu vse protipožarne naprave. Pozanimata se je tudi, če so v hiši posebne stopnice, po katerih lahko steče ob izbruhu požara. Ko je tako iskala po hiši, je prišla do vrat, ki so bile zaprite. Zdela se ji je, da bi lahko vodila po stopnicah. Odprla jih je in vzkliknila. Bila je to kopalnica, v njej pa je stal neki gost v Adamovi obleki.

— Oprostite, iščem aparat za gasenje požara — se je učiteljica opravičila in zaprla vrata.

Ni prestopila še niti pet korakov, ko je zaslišala za hrbotom ropot. Obrnila se je in imela je kaj videti: nag moški iz kopalnice je tekel za njo in vplil ves preplasen:

— Kje je požar...?

dokumenti • dokumenti

Tako sem odšel z dvojščico, vendar sem zaslišal policista, ki je kričal: »Kje je krompir? Semkaj z ostankom!« Zavpil je še nekaj, vendar nisem razumel, kaj. Zdaj, sem pomislim, je vse končano. Ko so vse naložili, so se odpeljali na stražnico. Očka pa ni takaj, kaj naj počnemo? — Mama je odšla s tetjo na stražnico. Zelo sem bil potrit, vse, kar smo imeli, so odnesli, zdaj bomo morali beračiti za kos kruha. Kmalu je prišel Anciel in dejal, da so ujeli tudi očka in bračanca. Sele zdaj sem začel jokati. Očka so nam vzeli, kar je bilo našega, so nam vzeli, šele zdaj sem začušil hrepenevanje po očku. Pozabili smo na blago, mama je odšla na židovski svet, naj izpustijo očka, saj je vendar bolan, brez zdravja sploh nismo živeli in zdaj naj bi odšel delat v taborišče, to je strašno! — Dejali so, da bodo izpustili očka, brž ko bo preiskan, upali smo, da ga bodo izpustili. Sam nisem odšel na ulico, ker bi me lahko tudi ujeli, le brat in Anciel sta jim odnesla hrano in Anciel je, ko se je vrnil z ulice, povedal, da so zaprli tudi njegovega svaka. Panika je bila strašna, vsakdo, ki je imel še čas, se je skril in sorodniki onih, ki so jih odpeljali in ženske so grozno jokale, kakor nihče pri nas. Pri raciji so bili tudi policijeti iz Bielina. Ko se je malec pomiril, sta prevozila mimo dva avtomobila, eden je imel zadaj ploščad. — Ko sem ju zagledal in pomislim, da bodo odpeljali očka, sem pričel

sirašno jokati. Očka je naročil bratu, naj prinese hrane, nekaj perila in majhen lonček, in ko sem videl, kako vse odnaša, sem začel spet jokati. Mama je bila ves čas pri Židovskem svetu in se zavzemala za očka, dejali so samo, da ga bodo izpustili. Brat je prišel po toplo čepico — vendar ni ničesar opravil... avtomobil je bil že na drugem trgu. Ko so pripeljali bliže, sem glasno zahopal in zaklical: »Očka, kje si, rad

Ostat sem v stanovanju in premisljeval, kakšna usoda čaka očka in kakšna nas je že doletela, pa je nenadoma prišla sestra in dejala, naj gre z nekom na stražnico, ker so nam vse vrnili. Stekel sem tja z Ancielom, med potjo sva srčala mama, Anciel je vzel, kar je nosila in sam sem šel z njo. Nekajkrat smo moralj imeli, preden smo vse prinesli domov. Nihče si ne more predstavljati, kakšno je bilo veselje, vendar pa je bilo le

bolelo, da nisem mogel zadržati joka in jokaje sem zaspal.

7. MAJ — Nikakor ne morem pozabiti tega, kar se je zgodilo včeraj, in kako naj bi tudi. Mama hodi venomer na svet, naj ji pomagajo. Nekdo je dejal manu, da se bodo odpeljali v Skarzysko po bolnike, takrat naj bi prišel tudi očka. Kaj imamo od tega, če nam obljublja, bog daj, da bi prišel očka. Vsi hodimo okrog kakor zmedeni. Ni trenutka, ko ne bi pomisliš na očka.

Prisilno delovno taborišče za Zide »Haas« (oboroževalni koncern Hugo Schneider A. G. s sedežem v Leipzigu) v Skarzysku je v dokončni obliki nastalo šele avgusta 1942. leta, razvijati pa se je pričelo aprila. Razen večjega števila Židov iz Skarzyska so prinali v taborišče še 2000 Židov iz Kielca, 500 iz Checina ter med drugimi tudi po 150 moških iz Radoszyce in Bodzentynia. Med slednjimi je bil tudi Davidov oče. V tem razdobju so morali židovski prisilni delavci trebiti gozd, graditi cesto med posameznimi poslopji nastajoče tovarne, iztovarjati vagone in podobno. Kasneje, po avgustu 1942. l. je bilo v tem taborišču povprečno 8000 Židov. Skupno pa so Nemci postali tja 15.000 prisilnih delavcev. Delali so v tovarnah karbida in granat, izdelovali razstreliva (trofil, soliter, pikrin) in polnili z njimi izdelke.

DNEVNIK Davida Rubinowicza

bi te še videl!« in zagledal sem ga na zadnjem avtomobilu, jokajočega, gledal sem za njim, dokler ni izginil za ovinkom in šele tedaj sem glasno zajokal in spoznal, kako rad ga imam in on mene in da je bilo vse, kar sem zapisal 1. maja, da me nima rad, laž in kdo ve, če se ne bom še kesal, ker sem ga obdolžil, ko ni res. Ce bog da in se vrne, ne bom več takšen do njega. Se dolgo sem jokal in ko sem spet videl pred seboj očkov objokani obraz, sem še močnej zajokal. Vzeli so nam najdražje na svetu in vrhu tega je še bolan... Ko smo se pomirili, je mama odšla na orožniško postajo, kajti šlo je že proti drugi ur... —

na zunaj, v sreči vladu žalost, ki je ni mogoče popisati. Mama je prosila nekaj ljudi iz Židovskega sveta, naj bi ji pomagali, da bi nam vrnili reči, vendar ni hotel nihče illi in bog je hotel tudi brez tega, da smo vse dobili brez njihove pomoči. Ko smo se vrnili s postajo, je prišel k nam orožnik in vprašal, če so nam vse vrnili. Ta Nemec je zelo dober, če ne bi bilo njega, nam ne bi ničesar vrnili. Mama je tako izčrpala od današnjih doživetij, ko da bi vse trajalo že štiri tedne. Legel sem v posteljo in spomnil sem se očeta; sam ležim tukaj v udobni postelji, očka pa je tam, morda celo brez slame v baraki. Srec me je